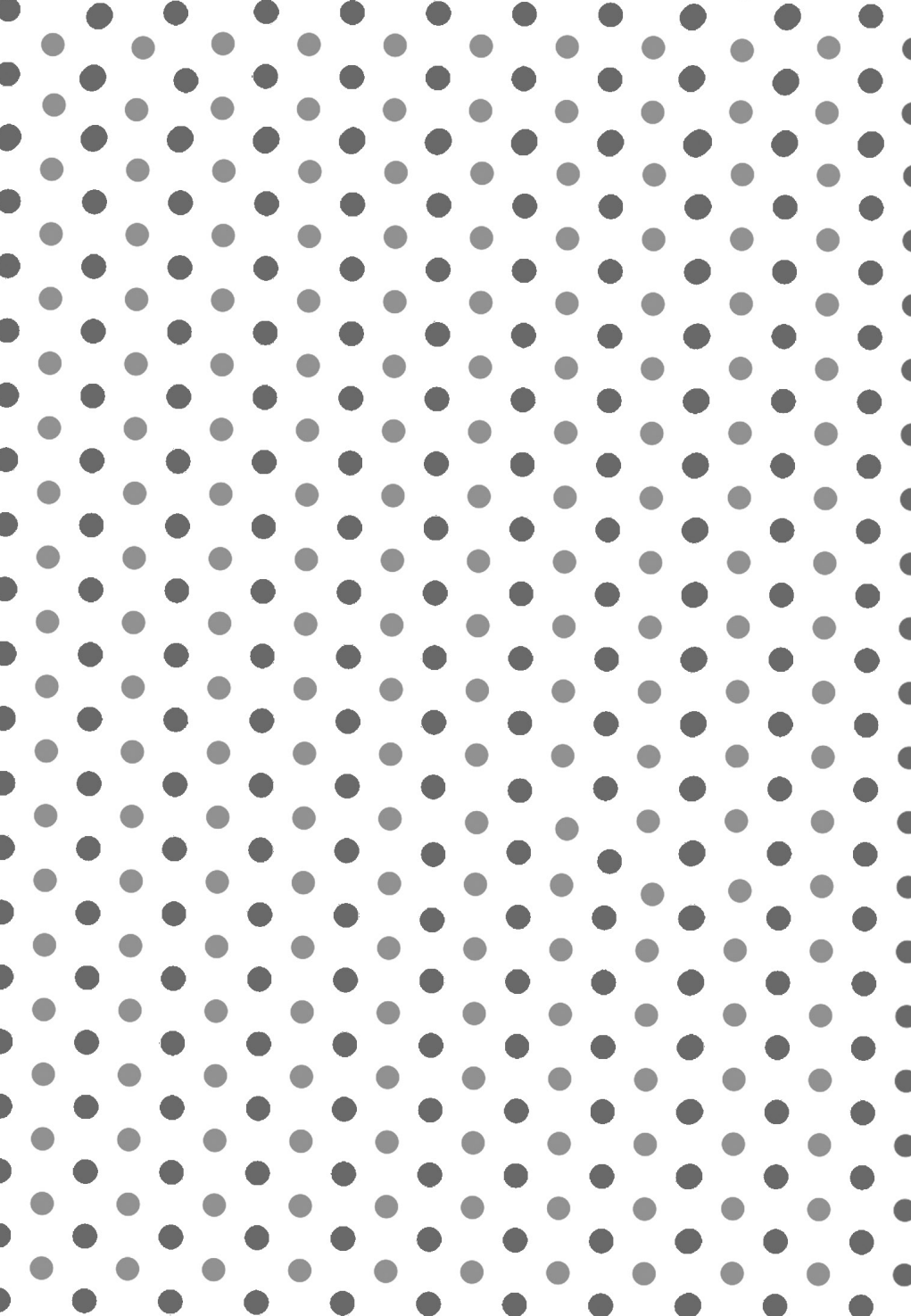

*Carole'a,
Çünkü o olmasaydı, ben kitabı olmayan, utanç verici
bir baba olarak kalırdım.*

*Ve Nicola'ya teşekkürler,
Çünkü o olmasaydı bu kitaba isim bulamazdım.
Ve çok utanırdım.*

Birinci Bölüm

Nat, “Sen kamerayı düz tut, ben söyleyince de kayıt tuşuna bas yeter” diye azarladı.

Üçü birlikte Nat’lerin arka bahçesindeydi. Güzel, sıcak bir gündü, öğleden sonra saatleriydi, okul tatilinin sonu yaklaşmıştı. Güneş pırıl pırıl parlıyordu, çiçekler solmuştu, Nat’in babası üst katta Noel oyuncakları için espriler yazmaya uğraşiyor, dizüstü bilgisayarına bağırarak ayıp sözler söylüyordu. Üç arkadaş ise bir dans videosu çekmekteydi.

Dans videosu hiç de iyi gitmiyordu.

Nat’in babasının esprî çalışmaları da. Arada bir üst kattan, “Öf be, hiç komik olmadı bu. Bittim ben...” diye bağırdığını duyuyorlardı.

Darius kamerayı yere koydu, “Belki yardıma ihtiyacı vardır” dedi. “Tuvalete gitmesi gereken sıkışmış bir maymunla ilgili harika bir esprim var.”

“Kimse Noel pudingini yerken oynucağından ‘tuvalete gitmesi gereken maymun’ esprisi çıkmasını istemez” dedi Nat. “Dans videomuzu çekebilir miyiz lütfen?”

Penny, “Ben maymun esprisini dinlemek istiyorum” dedi.

Nat yerinde zıp zıp zıpladı. “Sabahtan beri bu videoyu çekmeye çalışıyorum” diye bağırdı. “Şimdi ikiniz de şu işe KONSANTRE OLACAK MISINIZ?”

Penny, “Ben sadece Nathalia’ya internetten *Kız Guru Dinky Blue*’nun yeni bölümünü göstermeye gelmiştim” diye homurdandı. “Beni de bu işe bulaştırdı.”

Darius öğrenir gibi bir sesle, “O kızda hiç iş yok” dedi. “Sen asıl *Kıyamet Ninjası Pete*’i izle. Geçen hafta bir domuz patlattı.”

Hayvansever olan Penny, “Çok öğrenmiş” dedi.

Darius ağır çekim hareketlerle domuzun patlamasını taklit etmeye başlamıştı ki Nat üzerine yürüyüp boğazını sıktı.

“Şu kamerayı eline al ve bizi dans ederken çek!..”

Darius, “Tamam” diye ciyıkladı.

“Telefondaki şarkıyı çal, Penny.”

“Şarkının ‘*Baby baby ooh baby*’ kısmında hangi hareketi yapıyorduk, unuttum” dedi Penny.

Nat, “Hangi ‘*baby baby ooh baby*’?” dedi. “Şarkıda ZİLYON kere ‘*baby baby ooh baby*’ diyor. Zaten şarkının adı ‘*Baby baby ooh baby*’.”

“İıı, şey, ilkinde” dedi Penny.

Nat hüsrarla, “Orası şarkının BAŞI zaten” diye avaz avaz bağırdı. “Sana hareketleri hiç abartısız bin milyon kere gösterdim. Senin neyin var? Sola

adım, kolları çaprazla, dön, kollar havaya, eğil, kay ve kıvrır. Anladın mı?”

Penny'nin suratı asıldı, “Hiç iyi bir dans öğretmeni değilsin” dedi. “Durmadan bağıryorsun.”

“İyi dans öğretmenleri böyle öğretir” diye bağırdı Nat.

Darius bir yandan çekiyordu. “Bu kısmını da çekmemi istiyor musun?” “Tabii ki bu kısmını çekmemi istemiyorum. Bu kısmı çekmeyi kes!”

Penny, “Flora Marling'in dans videosunu izledim, orada kimse bağırmıyordu” diye sızlandı.

“Çünkü Flora Marling mükemmeldir, bunu hepimiz biliyoruz” dedi Nat. “Bu videonun o yüzden mükemmelden de öte olması gerekiyor.”

“Mükemmelden öte olunmaz” diye düzeltti Darius. Bir eliyle çekim yaparken, öbürüyle de burnunu karıştırıyordu.

Penny yüzünü buruşturdu. “Bu O İŞİ yaparken ben hiçbir şey yapmam” dedi.

Sonunda Nat, Penny'yi işe odaklanmaya, Darius'u da ellerini yıkamaya ikna etti, birkaç bağırış çağırışlı provanın ardından Penny ile dans gösterilerini yapmaya başladılar.

Nat kendi icadı olan “Sıçrayan Midilli” figürüyle özellikle gurur duyuyordu. Süper-ustalık gerektiren bir hareketti, ama Penny bir türlü öğrenemediğinden kendini bir çalının içinde buluverdi.